

**ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ
ΤΟΥ ΡΑΪΧ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ
ΠΕΡΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ, ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ**

Τομ. Αθ. 2124 1939
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Αθην. Πρακτ.). — Το ημιεπίσημον γερμανικόν πρακτορείον μεταδίδει ότι η «Γερμανική Διπλωματική και Πολιτική Αναπόκρισις», ασχολουμένη με τὸ ἀγγλογαλλοτουρκικὸν σύμφωνον ἀμοιβαίας βοήθειας, γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ ὑπογραφή τοῦ συμφώνου τούτου, τοῦ ὁποίου αἱ βάσεις εἶχον καθορισθῆ ἀπὸ μηνῶν, ἀνεβάλλετο ἀνέκαθεν διὰ τὰ ἐξαιρεθῆ συντονισμὸς μετὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Μόσχας. Τοῦτο δὲν κατωρθώθη. Οἱ πρωθυπουργοὶ Τουρκίας καὶ Ἀγγλίας ἐδήλωσαν ὅτι ὁρισμέναι σοβιετικαὶ προτάσεις, γενόμεναι πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἦσαν ἀσυμβίβαστοι μετὰ τοὺς ὅρους, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχεν ἐπέλθει συμφωνία μεταξὺ Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἐπαινείται ἡ Τουρκία, διότι δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὰς ἀξιώσεις ὅπως κλείσῃ τὴν εἰσόδον τοῦ Εὐξείνου Πόντου εἰς τὰ ἀγγλικά καὶ γαλλικά πολεμικά σκάφη. Φαίνεται ὅτι πραγματοποιεῖται ἕνα παλαιὸν ὄνειρον τῆς Ἀγγλίας τοῦ νὰ δεσποῖ τούτέστιν ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν στενῶν τοῦ Γιβραλτάρ καὶ ἐπὶ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν τουρκικῶν στενῶν, ὡς βάσεως διὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον. Ἐκ τῶν τούτου, αἱ δυτικαὶ δυνάμεις θὰ ἠδύνατο νὰ δώσουν εἰς τοὺς λαοὺς τῶν τῆν προοπτικὴν ὅτι μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Πολωνίας ἕνας ἄλλος ἡπειρωτικὸς λαὸς θὰ τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τῆν στιγμῆν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παραστῆ ἀνάγκη. Δὲν παρέλειψαν μάλιστα αἱ δυτικαὶ δυνάμεις νὰ διαθέσουν καὶ ἰδικούς τῶν στρατηγούς διὰ τὰ ἐνδεχόμενα βοηθητικά στρατεύματα. Δὲν ἀπέκρουσαν τὴν δυνατότητα ἐπεκτάσεως τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου».

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἔφημερίς γράφει ὅτι ἡ ἀξία τοῦ συμφώνου διὰ τὴν Τουρκίαν εἶνε προβληματικὴ καὶ προσθέτει: «Ἐν τῇ συνθήκῃ ἀναφέρεται ὅτι αὕτη δὲν ἔχει αἰχμὴν στρεφόμενην ἐναντίον τρίτης δυνάμεως. Ἀλλὰ ἐκ τῶν προηγηθεισῶν τῆς συνθήκης δηλώσεων εἶνε προφανές ὅτι ἡ ἐν τῇ Μεσογείᾳ συνεργασία, ὅπως τὴν ἔλεπον οἱ ἐν Λονδίῳ, ἀπειλεῖ τὴν Γερμανίαν. Ἡ ἐσπευσμένη ὑπογραφή τῆς συνθήκης κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Τουρκία ἐγκατέλειψε τὴν παλαιὰν γραμμὴν τῆς πολιτικῆς τῆς. Ἴσως ἡ ἐπίγνωσις τῶν ἐπικρυπτομένων κινδύνων ὥθησε τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ νὰ ἀνοίξῃ μίαν ἀσφαλίστικὴν δικλείδα. Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερον σημασίαν τὸ συμπληρωματικὸν πρωτόκολλον. Εἰς τοῦτο ἀναφέρεται ὅτι ἡ Τουρκία δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ εἰς ἐνεργείαν, ἡ ὁποία θὰ εἶγεν ὡς συνέπειαν τὸ νὰ ἔλθῃ ἡ Τουρκία εἰς ρῆξιν μετὰ τὴν Ρωσίαν. Οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν νὰ διατηρήσουν ἐλευθερίαν ἐνεργείας μετὰ τὸν ὅρον τούτον. Εἰς αὐτοὺς ἐναπόκειται ἤδη νὰ ἴδουν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ συμβιβάσων τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ἔκαμαν πρὸς τὴν θριαμβεύουσαν Ἀγγλίαν μετὰ τὰς ρωσικὰς διεκδικήσεις ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Αθην. Πρακτ.). — Το ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορείον μεταδίδει, ὅτι ἡ «Ἐφημερίς τῶν Ξένων τοῦ Ἀμβούργου», ασχολουμένη μετὰ τὴν ἀγγλογαλλοτουρκικὴν συμφωνίαν, γράφει τὰ ἑξῆς: «Τὰ προηγηθέντα τοῦ συμφώνου τούτου ἔχουν στενὴν ἀνάφεσιν μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κυκλωτικὴν πολιτικὴν. Ἀλλὰ τὸ σύμφωνον ἀφέρει πολλὰ ζητήματα ἐκκρεμῆ. Δὲν βλέπει κανεὶς σαφῶς καὶ ἐναντίον ποῖου θὰ κατευθυνθῆ ἡ βοήθεια, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 ὑπεσχέθησαν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὸ ἀρθρον 2, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται βοήθειαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως, θὰ ἐδιεσφάση κυρίως τὴν Ἰταλίαν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ μόνη μεσογειακὴ δύναμις, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπισχέσῃ ἢ ὑπόθεσις αὕτη περὶ βοήθειας. Ἐπὶ πλέον τὸ σύμφωνον καταδεικνύει τὴν θέλησιν τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν παρούσαν σύρραξιν. Τὸ κείμενον τοῦ συμφώνου καταδεικνύει τὴν ἐναντίον τῆς Μόσχας τάσιν τοῦ συμφώνου. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ρωσία, προσθέτει ὁ ἀρθρογράφος, ἐδιαφέρονται τὰ μέγιστα διὰ τὴν συνθήκην ταύτην. Ἡ Ἰταλία ἐνδέχεται νὰ περιορισθῆ καὶ νὰ περιορισθῆ ἡ ἐλευθερία δράσεώς τῆς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, συμφώνως πρὸς τοὺς πολιτικούς σκοποὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρωσίαν, δύναται νὰ διερωτηθῆ τις ἐάν αἱ μεγάλαι κραυγαὶ θριάμβου τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου εἶνε σύμφωνι μετὰ τὰς κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν ἀνάγκας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Τουρκίας». Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ ἀρθρογράφος ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἐγκαρδίου τόνου τῶν τηλεγραφημάτων, τῶν ἀνταλλαγέντων μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀγκύρας καὶ Μόσχας, καταλήγων δέ, τονίζει, ὅτι ἕνα εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν πόλεμον.

ΡΩΜΗ, 20. (Αθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορείον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ὁ «Πεσταῖος Λόυδ» σχολιάζων τὴν ὑπογραφήν τῆς ἀγγλοτουρκικῆς συμφωνίας, γράφει ὅτι ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς δυνάμεις ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν, διὰ τοῦ συμφώνου νὰ παράσχουν πρὸς ἀλλήλας, δὲν θὰ παραστῆ ἀνάγκη νὰ δοθῆ ἐν τῇ Μεσογείᾳ, χάρις εἰς τὴν σῶφροναν καὶ δευδερκῆ πολιτικὴν τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἡ ὁποία καθιστᾷ τὴν Μεσόγειον ἡσυχον καὶ ἀποφεύγει πᾶσαν περιπέλοκην.

Κατά την προχθεσινή δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐγένετο, μεταξύ ἄλλων, μία ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα σήμερον ἀνακοίνωσις τοῦ διαπρεποῦς διεθνολόγου κ. Ν. Πολίτου. Ὁ κ. Πολίτης ἐξετάζει τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ ἤδη διανύει τὸ Διεθνὲς Δίκαιον.

Ὅσον δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεται; τὴν νόμιμα ἠτόνισαν, ἡ διεπιστοσύνη ἀπέμεινε λέξις ἢ. Ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης διανύει κρίσιν ἠθικὴν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατόν νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς κρίσις ἐξελιξέως πρὸς νέας διεθνεῖς κατευθύνσεις, ὅτι δὲ ἡ κρίσις αὕτη ἔχει βαθύτατα σφια τὸ παραδέχεται ὁ κ. Ν. Πολίτης, διαπιστών ὅτι ἡ μηχανοποίησις, μειώσασα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν προτεράν ἀποστολὴν τοῦ ἀτόμου, κατέστησεν αἰσθητὴν τὴν ἀνάγκην συλλογικῆς τινος ἐνεργείας. Ὁ διαπρεπὴς μελετητὴς τοῦ Διεθνούς Δικαίου καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς ἐνισχύσεως τῶν διεθνῶν νομίμων. Πρέπει νὰ τὸ ἐπιτηδωθῆμεν ὅλοι ἀπὸ μέσης καρδίας.

Προτίμησις ἐξ ἄμηνανίας

Ἀπὸ τοῦς 2213 νέους, ποὺ ἐδωκαν ἐφέτος ἐξετάσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, οἱ 980—οἱ ἡμῖσις σχεδὸν—ἐζήτησαν νὰ εἰσαχθῶν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Τετρακόσιοι ὀδοῦκοντα τέσσαρες ἐδωκαν εἰσαγωγικὰς διὰ τὴν Ἱατρικὴν, 296 διὰ τὰ Φυσικομαθηματικά, 200 διὰ τὴν φιλοσοφικὴν, 155 διὰ τὴν ὀδοντιατρικὴν καὶ 98 διὰ τὴν Θεολογικὴν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης οἱ περισσότεροι τῶν ὑποστάντων εἰσαγωγικὰς, ἐδωκαν ἐξετάσεις ἐπίσης διὰ τὴν Νομικὴν—323, ἐναντὶ 200 μόνον ποὺ ζητοῦν νὰ εἰσαχθῶν εἰς τὴν Γεωπονικὴν καὶ Δασολογικὴν Σχολήν. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ παρατηρεῖται κατ' ἔτος καὶ ἀπὸ μακρὰς ἦδη σειρὰς ἐτῶν. Ἡ Νομικὴ Σχολὴ θεωρεῖται ὡς εἶδος ἐπιστημονικοῦ πανδοχείου, ὅπου συρρέουν ὅλοι ὅσοι δὲν ἐσκέφθησαν ποτὲ σοβαρῶς εἰς τί θὰ ἐπιδοθῶν κατὰ τὸν βίον τῶν καὶ οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἕνα πτυχίον νομικῆς εἶνε κλειδί δι' ὅλας τὰς θύρας τῶν θέσεων ποὺ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τῶν δημόσιον προϋπολογισμῶν. Εἶνε πάρα πολὺ ὀλίγοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὴν Νομικὴν διότι πράγματι τοὺς ἐλκύει καὶ τοὺς ἐνδιαφέρει αὐτὸς ὁ κλάδος τῆς ἐπιστήμης, ἡ διότι, ἐπὶ τέλους, πρόκειται νὰ διαδεχθῶν εἰς τὸ δικηγορικὸν τοῦ γραφείου ἢ τὸ συμβολαιογραφεῖον τὸν πατέρα ἢ τοῦτον. Ἡ μεγάλη πλειονότης ἀποφασίζει νὰ διαπληκτισθῆ πρὸς τὴν νομικὴν ἐξ ἀπλῆς ἀμηνανίας—διότι δηλαδὴ δὲν ἀπλῆς ἀμηνανίας—διότι δηλαδὴ δὲν γνωρίζει τί ἄλλο νὰ κάμῃ, ἀφοῦ ὁπωσδήποτε ἐτελείωσε τὸ γυμνάσιον καὶ δὲν αἰσθάνεται καμμίαν πρα-

σεως εἰς πρακτικὴν καὶ προπαρασκευαστικὴν δι' ἀνωτέρας σπουδὰς, τὸ φαινόμενον αὐτὸ θὰ ἐκλείψῃ βαθμῆδόν, ἀρκετὰ δὲ συντόμως.

Καὶ ὀλιγη ἱστορία

Τὸ ὑπογραφεὶν ἐν Ἀγκύρᾳ ἀγγλογαλλοτουρκικῶν συμφωνῶν δὲν εἶνε ἡ πρώτη συνθήκη ποὺ συνήφθη μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων δυτικῶν δυνάμεων καὶ τῆς Τουρκίας. Ἡ πρώτη συνμολογήθη πρὸ 85 ἐτῶν ὁ Αἷμος προσεῖλκε καὶ τότε τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης. Ὁ ἡγεμὼν Δανηλὸς τοῦ Μαυροβουνίου εἶχεν ἐξεγερθῆ ἐναντίον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἡ Αὐστρία ἐπενέβη συμβιβαστικῶς, ἡ Ρωσία, μὴ ἀνεχομένη τὴν ἐπέμβασιν τῆς Αὐστρίας εἰς τὰ τῶν Βαλκανίων, ἐνεθάρρυνε τὸν πρίγκιπα Δανηλὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας καὶ συγχρόνως ὁ τσάρος Νικόλαος ἠξίωσεν ἀπὸ τὴν Πύλην ν' ἀναγνωρισθῆ ὡς ὁ φυσικὸς ὑπέρμαχος τῶν ὀρθοδόξων τῆς Ανατολῆς, μὲ προνόμια καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους, ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, ὑποστηριζομένη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὸν Ναπολέοντα τὸν ἄπειριψε τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν καὶ, μεσῶντος τοῦ 1853, ἐξερράγη ἕνας ἀκόμη Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος, μὲ πρῶτας ἐχθροπραξίας ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Δουνάβεως, συνεπεία τῆς στρατιωτικῆς καταλήψεως ἀπὸ τὴν Ρωσίαν τῶν δύο παραδουναβίων ἡγεμονιῶν. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπεφάσισαν τότε νὰ βοηθήσουν τὴν Τουρκίαν στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς, ἰδίως μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου εἰς τὸν Εὐξείνιον, παρὰ τὴν Σινώπην καὶ μετὰ τὴν διὰ τὴν Ρωσίαν ἀπὸ τὸν Δουνάβεω ἀπὸ τὸν Ἀπριλίον 1854 ὑπεγράφη ἡ ἀγγλογαλλοτουρκικὴ συμφωνία, δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ ἀγγλικά, τὰ γαλλικά καὶ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα ἐπολέμησαν πλεον τοῦ ἔτους εἰς τὴν Κριμαίαν. Εἰς τὰ ἀγγλογαλλοτουρκικὰ στρατεύματα εἶχε προστεθῆ καὶ στρατὸς τοῦ Πεδεμοντίου, 17 περίπου χιλιάδες ἄνδρες, διότι ὁ Καβούρ ἐπέδωξε—καὶ ἐπέτυχε—διὰ τῆς συμβολῆς αὐτῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑποστή-

ΛΟΝΔΙΝ Ἀγγλίας εἰς τῆς 176—57, Βροξ 78.75, Ζυρ 39.75, χολμς 16.

ΣΙΤΟΣ Μάιος 84, Βίνιπεγ κέμβριος 72 BAMBAY Μάρτιος 8.1 οὐλιος 8.62 Λίβερπουλ 5.71, Ἀλεξάνδρ κέμβριος 12 14, Ἰανουάριος 10.91 πριλίος 11.

Φέρεται μολογιῶν ἐναντηθέντων τούτων τοῦ ὁποῖον ἐλτ ἐξετυπώθη ναυκαστικῶς 1938 νεαί ἀξία, δοθε τῶν συναλ 1.000 τῶν καὶ 10.000 μολογιαί φ μνησία τὸ ἔτος 14 σμία ἀντα ὄρισθῆ εἰς Νοεμβρίου

θὰ θελήσῃ λόγω φοιτ—διὰ νὰ

Μέσα μου

ἀπὸ τὰς

Table with financial data: 1881 ... Π, 1884 ... Π, Μονοπωλ., Παγίου, Σ. ἰδ., Π. Α. Π., Κεφαλ., Μοναστ., Θεσ., Κων., Ἡγγυση., Ἑλλ., Σ. ἰδ., Π., Ἀμόνης, 110 ἑκατ., 500 ἑκατ., Α. Πρ. 1924 Α, Πρ. 1924 *, Ὑδρεύσ., Π., Σταθ., Ε. Π., Σταθερ., \$, Παρ. 1926, Παρ. 1931 Α.

Table with financial data: 1917 Σ ΠΑΓ, Λη. 7 1/2%, Ἑκκ. κοιν., Ἑκκ. προν., Παπαστρ. 7%

Table with financial data: Τράπεζα, Ἑλλάδος, Ἀθηνῶν, Ἑθνικῆς, Ἐμπορικῆς, Ἐμπορ. Πιό, Καραβάς, Κτηματικῆς, Λαϊκῆς, Λακωνίας, Πειραιῶς, Χίου, ΣΗΜ.

Table with financial data: ΤΟ, ΔΕ

Table with financial data: Ἐπι

Table with financial data: Λονδίνου, Νέας Ὑόρ, Παρισιῶν, Ζυρίχης, Ἀμστερντ, Στουχόλμ, Βρυξέλλων, Ἀλεξανδρ, Μοντρεάλ, ΤΙ, Βουκουρεσ, Σόφιας, Τιράνων, Ἐλισβετοβ, Κόβνο

Table with financial data: Βερολίνου, Παρισιῶν, Μιλάνου, Πράγας, Ζυρίχης, Βρυξέλλων

N. YOR σεις πῆς ἰ φότερότη προσπαθεῖα παρετηρήθη γενικῶς ἢ General M Westinghou p ensylvania e theham